

Sygn. akt IV Ka 608/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Tadeusz Węglarek

Protokolant Agnieszka Olczyk

przy udziale -----

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2013 roku

sprawy **A. G.**

obwinionego z art.100 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 25.08.2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 r. nr 136, poz. 914 z późn. zm.)

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim

z dnia 20 września 2013 roku sygn. akt II W 538/12

na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw, art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw, art. 8 i art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi zmianami)

- **utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,**
- zasądza od obwinionego A. G. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100,00 (sto) złotych tytułem opłaty za drugą instancję oraz kwotę 50,00 (pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu zryczałtowanych kosztów za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 608/13

UZASADNIENIE

A. G. został obwiniony o to, że:

w nieustalonym okresie czasu, nie później niż od dnia 08.06.2012 roku na ul. (...)w T.woj. (...)będąc odpowiedzialnym za D. napojów i alkoholu w Hurtowni (...)mieszczącej się pod w/w adresem wprowadził do obrotu napoje marki F.i S.po upływie ich terminu przydatności do spożycia w wyniku czego ich nabycia dokonali A. W.i A. S.w ilości 8 butelek napoju F.i 6 butelek napoju S.za kwotę 77,64 złote,

tj. o wykroczenie z art. 100 ust. 1 Ustawy z dnia 25.08.2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 roku nr 136, poz. 914 z późn.zm.)

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w II Wydziale Karnym wyrokiem z dnia 20 września 2013 roku w sprawie II W 538/12:

1. obwinionego A. G. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 100 ust. 1 pkt 1 Ustawy z dnia 25.08.2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia i wymierzył mu karę 1000 złotych grzywny,
2. zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 złotych tytułem kosztów postępowania.

Powyższy wyrok na podstawie art. 438 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 109 § 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia zaskarżył obrońca obwinionego. Wyrokowi zarzucił:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, który miał wpływ na podstawę orzeczenia, tj. przyjęcie, iż Spółka (...) spółka z o.o. sprzedawała oskarżycielom posiłkowym przeterminowane napoje, podczas gdy z przedstawionego w czasie rozprawy stanu faktycznego nie wynika w sposób nie budzący żadnych wątpliwości ażeby takie zdarzenie miało miejsce i w konsekwencji uznanie obwinionego winnym zarzucanego mu czynu, w sytuacji kiedy winy przypisać mu nie można;

II. obrazę przepisów postępowania, tj. art. 7 kodeksu postępowania karnego w związku z art. 8 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia poprzez dokonanie oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego z przekroczeniem zasad swobodnej oceny dowodów oraz odmówienie wiarygodności i mocy dowodowej dowodom z zeznań świadków, a danie wiary jedynie wyjaśnieniom pokrzywdzonych, która to wadliwa ocena miała wpływ na treść rozstrzygnięcia poprzez uznanie przez Sąd winy obwinionego w sytuacji, w której z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż nie można przyjąć bez uzasadnionych wątpliwości, że doszło do sprzedaży przeterminowanych napojów przez spółkę (...) sp. z o.o., przez co nie można przypisać obwinionemu winy;

III. obrazę przepisów postępowania, tj. art. 424 kodeksu postępowania karnego w związku z art. 82 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, poprzez niewskazanie przez sąd w uzasadnieniu z jakich powodów przyznał wiarygodność dowodom z zeznań oskarżycieli posiłkowych i z paragonu zakupu, a z jakich powodów odmówił wiarygodności zeznaniom świadków i wyjaśnieniom obwinionego.

W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie obwinionego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy obwinionego okazała się bezzasadna.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w skardze apelacyjnej należy stwierdzić, że zarzut błędu w ustaleniach faktycznych jest trafny wtedy, gdy zasadność ocen i wniosków przyjętych przez sąd I instancji nie odpowiada prawdom logicznego rozumowania, a błąd ten mógł mieć wpływ na treść orzeczenia. Zarzut ten nie może sprowadzać się tylko do kwestionowania stanowiska sądu, ale powinien wskazywać nieprawidłowości rozumowania sądu.

Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu odmiennego poglądu nie prowadzi do wniosku o popełnieniu przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych, wobec powyższego stwierdzić należy, że apelacja sprowadza się do zanegowania prawidłowych ustaleń faktycznych poczynionych przez sąd I instancji, a dotyczących winy obwinionego.

Opiera się apelacja jedynie na odmiennym interpretacji zebranych w sprawie dowodów i nie przedstawia jakichkolwiek przekonujących argumentów, podważających prawidłowość i słuszność rozumowania sądu I instancji. Skarżący nie wykazał bowiem w żaden sposób, że rozumowanie sądu meriti było wadliwe bądź nielogiczne.

Natomiast zarzuty przedstawione w skardze apelacyjnej mają wyłącznie charakter subiektywnej polemiki opierającej się na korzystnej dla obwinionego ocenie dowodów, głównie jego wyjaśnień oraz jego pracowników, nie znajdującej potwierdzenia w realiach niniejszej sprawy. Chodzi tu oczywiście o to, że skarga apelacyjna nie przedstawia żadnych ważkich argumentów potwierdzających wadliwe rozumowanie sądu I instancji.

Dokonane bowiem przez sąd I instancji ustalenia w pełni odpowiadają zebranym w sprawie dowodom. Chodzi tu głównie o zeznania A. W., A. S., częściowych wyjaśnień obwinionego, na dokumentacji fotograficznej oraz oględzinach.

Powyższe ustalenia są wynikiem wszechstronnej oraz wnikliwej analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Selekcja ta nie była aprioryczna, a jest obiektywna, opiera się na konkretach, a nie na tezach tworzonych dla potrzeb określonych wersji. Z rozważań sądu nie wynika, iżby z góry hołdował jednemu tylko wariantowi możliwego przebiegu wydarzeń - przez to ocena dowodów nie traci cech obiektywizmu.

Zauważyć w tym miejscu trzeba, iż przekonanie sądu I instancji o istnieniu niepodważalnych dowodów na sprawstwo obwinionego pozostaje pod ochroną prawa procesowego, jako że nie wykracza poza zasadę swobodnej oceny dowodów wyrażonej w treści art. 7 kpk. Jednocześnie konkluzje sądu meriti stanowią wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść A. G. /art. 4 kpk/, a nadto wszystko zostało wyczerpująco i logicznie - z uwzględnieniem wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania - uzasadnione w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku /art. 424 § 1 pkt 1 kpk/.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że sąd I instancji bardzo szczegółowo odniósł się do okoliczności faktycznych ujawnionych w toku przeprowadzonego postępowania dowodowego. Skarżący zaś negując dokonaną w sposób prawidłowy przez sąd I instancji ocenę dowodów oraz podnosząc zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, nie przytaczając w rzeczywistości żadnych argumentów, które trafność ustaleń faktycznych, będących podstawą przedmiotowego rozstrzygnięcia były w stanie podważyć. W istocie argumenty skarżącego sprowadzają się do stwierdzenia, że ocena materiału nie dawała podstaw do przypisania obwinionego zarzucanego czynu.

Odwołanie wskazuje również na bezpodstawność uznania za wiarygodny dowodu z zeznań klientów zakupujących napoje i wywodzi, że podstawę ustaleń faktycznych winny stanowić przede wszystkim wyjaśnienia obwinionego, w których nie przyznaje się do winy.

Stanowisko takie nie może zostać uwzględnione, skoro jego rzeczywistą podstawą są akurat tylko te dowody, którym sąd I instancji odmówił wiarygodności. Ocena tej grupy dowodów jest jasna, a co najważniejsze, przekonująca. Brak w niej niejasności czy nielogiczności - uwzględnia przy tym zasady doświadczenia życiowego. Pokrzywdzeni klienci z łatwością byli w stanie ustalić, gdzie kupili przeterminowany towar: ich reakcja ma charakter prospołeczny, nie ma powodów by zakładać, iż chcą bezpodstawnie obciążać obwinionego, świadczy o tym również i kierunek pozwu jaki oskarżyciele wnieśli do I Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim (sygn. akt I C 1173/12) w którym to domagają się zadośćuczynienia od Dyrektora Generalnego firmy (...) w kwocie 200.000 złotych z przeznaczeniem jej na cel społeczny.

Lansowane w apelacji zarzuty obraży podstawowych zasad postępowania, takich jak obiektywizm, domniemanie niewinności, in dubio pro reo i swobodna ocena dowodów, to właściwie czysta polemika z ustaleniami faktycznymi sądu i dokonaną przez niego oceną dowodów.

Wprawdzie niekwestionowanym prawem obwinianego jest nie przyznawanie się do stawianego mu zarzutu - jednakże jego wyjaśnienia, jak każdy dowód w sprawie, podlegają swobodnej ocenie w oparciu o całość materiału zgromadzonego w sprawie. Bacząc więc na ochronę własnych interesów procesowych może oskarżony przedstawiać dowolne wersje wydarzeń, jednak taki materiał dowodowy wiarygodny będzie dopóty tylko, dopóki nie zostanie negatywnie zweryfikowany, z pomocą argumentów opartych na wiedzy i doświadczeniu życiowym.

Przypominając, że nikt inny tylko sąd I instancji władny jest wskazać dowody, które przekonują do określonego poglądu w kwestii winy - bowiem to przed nim, z zachowaniem zasady bezpośredniości, przeprowadzane są dowody kształtujące odpowiednie wrażenia - trzeba jednocześnie odnotować, że wszystkie dowody zebrane w sprawie (i to bez względu na jakim etapie zostały przeprowadzone i jaką miały wymowę), zostały poddane jednolitemu procesowi oceny (uczyniono to z pomocą tych samych kryteriów), i dopiero takie posłużyły za podstawę do poczynienia ustaleń faktycznych. Dotyczą te uwagi przede wszystkim sposobu oceny wyjaśnień obwinionego ale i zeznań świadków.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji.